

A Kópévár Óvodások Kedvenc Versei - 2024.

A Kópévár óvodások közös verse

Nemes Orsolya: *Kutyaszorító*

Anya fülét egyre rágom,
Kiskutya a leghőbb álmom.
Bundás gombóc, loboncos,
Lógó fülű, bozontos.

Mért habozik? Nem is értem,
Kiskutyát már százszor kértem.
De ha kell hát szerényen,
Hörcsöggel is beérem.

Katica Csoport kedvenc verse

Hétfári Andrea: *Méz-Mese*

-Jó estét rózsza! Volt locsolója?

-Voltak vendégek, a kerti méhek.

-Mit kértek, illatot? Mennyei balzsamot?

-Bejártak egy pár virágos hektárt,
míg rám találtak, táncot is jártak.

Virágport adtam, abból lesz balzsam,
méhpalotában főzik meg halkan.

Gyógyító nektárt, aranyló mézet
főznek napestig a szorgos méhek.

A családok kedvenc versei (Katica)

József Attila

Ne Légy Szeles...

Ne légy szeles.

Bár a munkádon más keres -
dolgozni csak pontosan, szépen,
ahogy a csillag megy az égen,
ugy érdeemes.

Mókuska

(mondóka)

Mókuska, mókuska
felmászott a fára
Leesett, leesett,
eltörött a lába
Doktor bácsi,
ne gyógyítsa meg
Huncut a mókus,
újra fára megy.

Kányádi Sándor

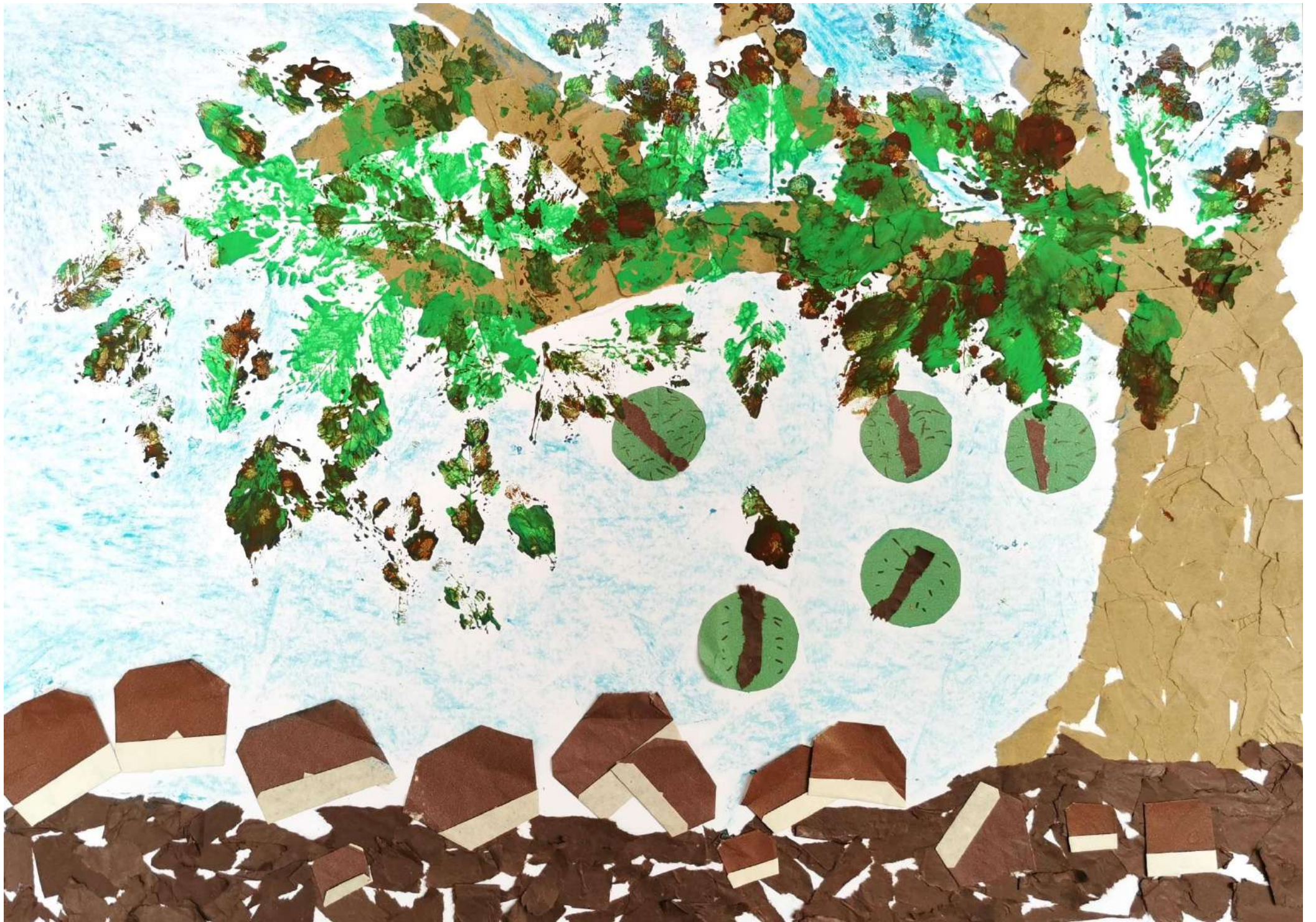
Kerekítő

Amott egy nagy kerek felhő,
alatta egy kerek erdő,
kerek erdőn kerek tisztás,
közepében kicsi kis ház,
abban lakik Kereki,
ki az erdőt kerüli.

Hétfári Andrea

Csiga mondóka

Esik eső, a rét ázik,
a zöld fűben csiga mászik.
Két kis szarva végén szeme,
hű, de nagyon figyel vele.
Csodaszép a csiga háza,
benne puha ágya várja.

Lajkó Gábor

Felhő

Eljön a felhő,
messze tekergő,
könnyei hullnak,
nyílik az ernyő.
Táncol a szellő,
tánca megejtő,
fent csak az ég zeng,
ázik az erdő.

Tóth Anna

Katica

Kicsi vagyok, mégse félek,
Tarka mezőn éldegélek.
Hátam piros, mint az alma,
Hét kis pöttyöt láthatsz rajta.
Hívhatsz engem Katicának.
Fürgén szálló kisbogárnak.
S hogyha pihenek az ágon,
Vagy egy apró vadvirágon,
Óvatosan felemelhetsz,
Csengő hangon énekelhetsz,
Ujjacskádra felsétálok,
Aztán gyorsan tovaszállok.

Maci Csoport kedvenc verse

Gazdag Erzsébet: *Hol lakik a halacska?*

Hol lakik a halacska?

A lakása tavacska.

Tenger, folyó, kék patak,

lent lakik a víz alatt.

Vízben alszik, vízben kel,

vízi nótát énekel.

Vízből van a párnája,

Buborék a labdája.

A családok kedvenc versei (Maci)

Petőfi Sándor

Szabadság, Szerelem!

Szabadság, szerelem!
E kettő kell nekem.
Szerelmemért föláldozom
Az életet,
Szabadságért föláldozom
Szerelmemet.

Ady Endre

Az Úr érkezése

Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.

Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappalon,
De háborus éjjel.

És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjuságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.

Móricz Zsigmond

A török és a tehenek

Volt egy török, Mehemed,
Sose látott tehenet.
Nem is tudta Mehemed,
Milyenek a tehenek.

Egyszer aztán Mehemed
Lát egy csomó tehenet.
Csudálkozik Mehemed,
Ilyenek a tehenek?

Én vagyok a Mehemed!
Mi vagyunk a tehenek!
Számlálgatja Mehemed,
Hány félek a tehenek.

Meg is számol Mehemed
Három féle tehenet:
Fehéret, feketét, tarkát,
Meg ne fogd a tehén farkát!

Nem tudta ezt Mehemed,
S felrúgták a tehenek!

József Attila

Harmatocska

Guggolva ringadoz
a málnatő, meleg
karján buggyos, zsiros
papiros szendereg.

Lágy a táj, gyöngy az est;
tömött, fonott falomb.
Hegyek párája rezg
a halmokon s dalom.

Hát dolgoztam hiven,
zümmögve, mint a rét.
Milyen könnyű a menny!
A műhely már sötét.

Fáradt meg együgyű,
vagy tán csak jó vagyok
s reszketek, mint a fű
és mint a csillagok.

Hétvári Andrea

Ovis lettem!

Nézd csak, Anya, hogy megnőttem!

Szép nagy ovis lett belőlem!

Mennem kell, mert vár sok gyerek,

babák, pöttyös labda, kerek.

Vár a játék, vár a hinta,

a kyszobám búcsút int ma.

Vár engem az óvónéni,

szépeket fog majd mesélni.

Öltözni egyedül fogok,

oly ügyesen, mint a nagyok.

Jelem is lesz: kocka, virág,

így lesz kerek majd a világ.

Weöres Sándor

A Tündér

Bóbita, bóbita táncol,

Körben az angyalok ülnek,

Béka-hadak fuvoláznak,

Sáska-hadak hegedülnek.

Bóbita, bóbita játszik,

Szárnyat igéz a malacra,

Ráül, ígér neki csókot,

Röpteti és kikacagja.

Bóbita, bóbita épít,

Hajnali köd-fal a vára,

Termeiben sok a vendég,

Törpe-király fia-lánya.

Bóbita, bóbita álmos,

Elpihen őszi levélen,

Két csiga őrzi az álmát,

Szunnyad az ág sűrűjében.

Nyuszi Csoport kedvenc verse

Csoóri Sándor: *Csodakutya*

Ha hiszitek,
ha nem is,
volt egy kutyám
nekem is,
piros volt az orra,
lapulevél nagy füle
lelógott a porba.

Csoda egy kutya volt:
holdsugáron
lovagolt,
s csillagfejű csikókat
terelt udvaromba.

Csodálkoztok?
Elhiszem.
Nem láthatta
senki sem.
Fénykép sincsen róla.
Én is csak egyszer láttam,
úgy álmodtam róla.

A családok kedvenc versei (Nyuszi)

Luò Bīnwáng/ 骆宾王

Yǒng é/ 咏鹅 (A lúdhoz)

(nyers fordítás)

鹅，鹅，鹅，

曲项向天歌。

白毛浮绿水，

红掌拨清波

Liba, liba, liba

Hajlítsd nyakad az ég felé s énekelj!

Fehér tollad lebeg a zöld vízen,

Piros lábad hajtja a tiszta hullámokat.

Hétfári Andrea

A hét napjai

Hétfő a hét első napja,

kedd kutyája megugatja.

Szerda szelíd cirmos cica.

Csütörtökben sem lesz hiba.

Péntek pompás pipacsos.

Szombatunk sem haragos.

Vasárnap meg aludj szépen,

találkozunk jövő héten!

Zelk Zoltán

Hová szaladsz, vízipók?

– Hová szaladsz, vízipók?
– Keresem a békát!

– Mért nem húzol kiscipőt?
– Gyorsabb így mezítláb!

– Miért futsz ily sebesen?
– Én leszek a násznagy:
ma tartják a lagziját
a békakirálynak...

– Hol lesz a lakodalom?
– A királyi házban:
sásból, nádból épített
tavi palotában...

– Hát a menyasszony ki lesz
békakirály párja?
– Hetedhét mocsárnak a
legszebb békalánya...

Zelk Zoltán

Ákom bákóm

Egyszer régen az irkámon,
született egy ákombákóm.

Hát egyszer csak látom, látom:
két lábra áll az irkámon,
úgy indul el ákombákóm.

Azt hittem, már sosem látom,
oly messze ment ákombákóm,

de mikor az erdőt járom,
ül az ágon
ákombákóm,
s rajta van a nagykabátom.

Szólok hozzá: ? Ákombákóm,
mért vitted el a kabátom?

Eső esik, mindig ázom,
hideg szél fúj, mindig fázom
Légy olyan jó, ákombákóm:
add vissza a nagykabátom!

S képzeljétek, jövő nyáron,
eljött hozzám ákombákóm:
s visszaadta nagykabátom!

Aranyosi Ervin

A tavasz hírnöke

Apró szirmok, hófehérek,
tisztaságuk, mint a hó.
Rég várt, kedves jövevénye
tavaszt hívó, akaró!
Apró postás, zöld ruhában
Ő a teljes üzenet:
– Ébredszik már a tavasz,
közeleg a kikelet!

Weöres Sándor

A galagonya

Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.
Zúg a tüske,
szél szalad ide-oda,
reszket a galagonya
magába.
Hogyha a Hold rá
fátylat ereszt:
lánnyá válik,
sírni kezd.
Őszi éjjel
izzik a galagonya
izzik a galagonya
ruhája.

Андрей Усачев/ Andrei Usachev

Ослиная грамота/ *A Szamár műveltsége*

(nyers fordítás)

Хозяин дал ослу Букварь:

— Прочтёшь все буквы — дам сухарь!

Осёл часа, наверно, два

Твердил всё: — А, и А, и А...

— Прочти хотя бы букву «Б» -

И я морковку дам тебе!

А он — с ушами голова -

Заладил: — А, И А, И-А!

A mester adott egy olvasókönyvet a szamárnak:

-Ha elolvasod az összes betűt, adok neked egy darab kenyeret!

A szamár nagyjából két órát mondta:

-Á, és Á, és Á és Á.

Legalább olvasd ki a „B” betűt
és adok neked egy répát!

S a szamár, fején fülével mondta:

-Á, és Á, és Á és Á!

Hermann Marika

A kikelet (részlet)

Ébredszik a határ,
Vígan dalol a madár,
Itt van már a kikelet,
A napocska integet.

Fodor József

Tavaszi dal

A tiszta rétben kis bogár,
a szárnya arany és sugár,
ahogy megy, látni száz színét,
amerre jár.

S ha felszáll, hallasz züm-zenét,
mint pici szárnyát bontja szét:
arany-öröm, arany-bogár,
mert jön a nyár.

Kányádi Sándor

Kerekítő

Amott egy nagy kerek felhő,
alatta egy kerek erdő,
kerek erdön kerek tisztás,
közepében kicsi kis ház,
abban lakik Kereki,
ki az erdőt kerüli.

Hétfári Andrea

Ovis lettem!

Nézd csak, Anya, hogy megnőttem!
Szép nagy ovis lett belőlem!
Mennem kell, mert vár sok gyerek,
babák, pöttyös labda, kerek.

Vár a játék, vár a hinta,
a kisszobám búcsút int ma.
Vár engem az óvónéni,
szépeket fog majd mesélni.

Öltözni egyedül fogok,
oly ügyesen, mint a nagyok.
Jelem is lesz: kocka, virág,
így lesz kerek majd a világ.

Benedek Elek

Kóbor cica

Kóbor cica a kamrába
Nyaskálni ment, de megjárta.
A házmester észrevette,
Seprővel megkenegette.

Supp, supp, cica! nesze, nesze!
De a cicának van esze:
Kiugrott az ablakon át,
Üthetik bottal a nyomát!

Zelk Zoltán

Tavaszi dal

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike, hová mégy?
-Elég, hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi hová mégy?
-Se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy kettő, három, négy,
te kis madár vígan légy:
olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Mikszáth Kálmán

Nyultörténet

A káposztáskert közelében,
Virágos, dús here között
Hat kis nyulacska elbeszélget,
A nyulak élete fölött.

Szólnak virágokról, mezőkről:
"Beh jó a szabad ég alatt!"
De im említik a vadászt is,
S a hatodik nyúl megszalad.

Vadász persze nem volt közelben,
Öt nyúl tehát bátran marad;
A hatodik, a gyáva kis nyúl
Ijedten rohan ezalatt.

Hétfári Andrea

Hajszépítő mondóka

Mint a patak fenn a hegyen,
olyan HOSSZÚ hajam legyen!
Mint a csillag fenn a mennyben,
olyan FÉNYES hajam legyen!
Hömpölyögjön földön-égen,
de legalább FÖLDIG érjen!

Weöres Sándor

A Tündér

Bóbita, bóbita táncol,
Körben az angyalok ülnek,
Béka-hadak fuvoláznak,
Sáska-hadak hegedülnek.

Bóbita, bóbita játszik,
Szárnyat ígéz a malacra,
Ráül, ígér neki csókot,
Röpteti és kikacagja.

Bóbita, bóbita épít,
Hajnali köd-fal a vára,
Termeiben sok a vendég,
Törpe-király fia-lánya.

Bóbita, bóbita álmos,
Elpihen őszi levélen,
Két csiga őrzi az álmát,
Szunnyad az ág sűrűjében.

Süni Csoport kedvenc verse

Zelk Zoltán: *Fölkeltek a madarak*

Hamarabb
Mint a Nap
Fölkeltek a madarak.

Hajnali
Ég alatt
Elfütyülik álmukat.

Elmondják
álmukat,
Meglobbentik szárnyukat.

Lebbentik
Szárnyukat,
Fáról fára szállanak.

Keresik
Hol akad
Reggelire jó falat:

Egy falat,
Két falat,
Kukacok és bogarak.

Mire fölkél a Nap,
Jóllaknak a madarak!

A családok kedvenc versei (Süni)

Sarkadi Sándor

Fel!

Itt az óra, itt az óra!
Aki vitéz fel a lóra!
Rajta vagyok, rajta máris –
vitéz volt a nagyapám is.

Benedek Elek

Szeresd a fát (részlet)

Szeresd a fát, hisz ő is érez,
Szép gyöngén nyúlj a leveléhez;
Ágát ne törd, lombját ne tépjed,
Hagyd annak, ami: épnek, szépnek,
Ne bántsod a fát!

Gazdag Erzsé

Fecskénóta

Zeng a fészek
reggel óta,
felcsendült a
fecskénóta:
– Csit-csivit,
csit-csivit!
Itt a tavasz!
Itt van, itt!

Megvan még a
régi ház,
bár megkopott
rajt a máz.
Nosza, rajta!
Fecske módra
kimeszelik
nótaszóra:
– Csit-csivit,
csit-csivit!
Itt a tavasz!
Itt van, itt!

Gárdonyi Géza

Mikor a földön...

Mikor a földön leány születik,
Egy fiúcska álmában mosolyog.
Egymástól bár mi messze vannak is,
De a kettő találkozni fog

S akkor egymáson megáll a szemök,
S bár ajkuk hallgat, kiált a szívök:
-Ki ez?- kérdi a lány
-Ez az!- szól a legény.

S kezdődik a földön új szerelmi regény

Ady Endre

Őrizem a szemed

Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.

Világok pusztulásán
Ősi vad, kit rettenet
Úz, érkeztem meg hozzád
S várok riadtan veled.

Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.

Nem tudom, miért, meddig
Maradok meg még neked,
De a kezedet fogom
S őrizem a szemedet.

Kányádi Sándor

Sóhajtás

Kútnak lenni volna jó
utas-itatónak,
diófának vagy a fán
füttyentő rigónak.

Rigófüttynek volna jó,
lenni bár egy hangnak,
jönni-menni volna jó
akárcsak a harmat.

Kányádi Sándor

Két nyárfa (részlet)

Én sem volnék, ha nem volnál,
ha te hozzám nem hajolnál,
te sem volnál, ha nem volnék,
ha én hozzád nem hajolnék.

Verébnóta

(Magyar népköltés)

Ágon ugrált a veréb,
megrándult a lába.
Üggyel-bajjal lejutott
a fekete sárba.
Most sír a veréb, igen
fáj a lába,
Nem jár az idén már
verébiskolába.

Mentovics Éva

Te vagy a Hold, meg a Nap

Tudod, én még kicsi vagyok,
mint bimbó a faágon.
Elmondjam, hogy mit is érzek?
Nem lesz könnyű, belátom.

Olyan vagy te, mint a szellő,
mely cirógat, elringat,
mint az édes anyaföldünk,
mi a fáknak enni ad.

Mint suttogó levélsátor,
mely árnyat nyújt nyaranta,
mint holdsugár ezüsthéja
a nyár esti patakba'.

Mint zápor, mely aláhullva
megpihen a földeken
– megítatva erdőt, rétet,
hogy a fátylúk zöld legyen.

Mint a szép Nap melengető,
éltet adó sugara,
úgy ragyogsz be mosolyoddal,
s bocsátasz majd utamra.

Te táplálod testem, lelkem,
s tudd meg, nagyon szeretlek!
Boldog vagyok, édesanyám,
hogy a fiad (lányod) lehetek.

Te vagy szín a szivárványban,
te vagy a Hold, meg a Nap...
ölelj át most édesanyám
minél, minél hamarabb!

Weöres Sándor

Kutya-tár

Harap-utca három alatt
megnyílott a kutya-tár,
síppal-dobbal megnyitotta

Kutyafülű Aladár.

Kutya-tár! kutya-tár!

Kutyafülű Aladár!

Húsz forintért tarka kutya,
tízért fehér kutya jár,
törzs-vevőknek 5 forintért

kapható a kutya már.

Kutya-tár! kutya-tár!

Kutyafülű Aladár!

Petőfi Sándor

Arany Lacinak

Laci te,
Hallod-e?

Jer ide,

Jer, ha mondom,

Rontom-bontom,

Ülj meg itten az ölemben,
De ne moccanj, mert különben

Meg talállak csípni,

Igy ni!

Kányádi Sándor

Ne féj!

Ne félj, ne félj!
Múlóban már a tél.

A nap, a nap
lassan erőre kap.

Remény, remény
ragyog az ág hegyén.

De még, de még
tartja magát a jég.

De már, de már
ripeg-ropog, akár

az ablak üvege,
ha labda töri be.

Pillangó Csoport kedvenc verse

Szabó Lőrinc: *Tavas*

„Mi az?” – kérdezte Vén Rigó.

„Tavas” – felelt a Nap.

„Megjött?” – kérdezte Vén Rigó.

„Meg ám!” – felelt a Nap.

„Szeretsz?” – kérdezte Vén Rigó.

„Szeretlek!” – szólt a Nap.

„Akkor hát szép lesz a világ?”

„Még szebb és boldogabb

A családok kedvenc versei (Pillangó)

Kovács Barbara

Levél a szélben

Egy kis huncut szélgyerek,
falevelet kergetett.

Össze-vissza kavarta,
feldobálta magasra.

Rászórta a fejemre,
leráztam én nevetve.

Feldobáltam fel az égbe,
kapaszkodjon meg a szélbe.

Csanádi Imre

Tavaszbélesztő

Ébredj új tavasz,
jegtörő, sugaras,
gallyat gomolyító,
rügyet rojtosító,
mindenféle madakat
víg versre tanító!

Szabó T. Anna

Öltözés

Ez itt egy póló.
Ez itt egy lyuk.
A fejünket most hopp,
beledugjuk.

Előbb a fej,
aztán a kéz –
felvettem, kész!

Most meg a nadrág,
most meg a szoknya,
fiú is, lány is
gyorsan megszokja.

Remélem, hogy kegyed ül:
felöltöztem egyedül!
Majd elájul a család:
Nahát! Már nem kacsaláb!

Móra Ferenc

A cinege cipője

Vége van a nyárnak,
hűvös szelek járnak,
nagy bánata van a
cinegemadárnak.

Szeretne elmenni,
ő is útra kelni.
De cipőt az árva
sehol se tud venni.

Kapkod fűhöz-fához,
szalad a vargához,
fűzfahegyen lakó
Varjú Varga Pálhoz.

Azt mondja a varga,
nem ér ő most arra,
mert ő most a csizmát
nagy uraknak varrja.

Darunak, gólyának,
a bölömbikának,
kár, kár, kár, nem ilyen
akárki fiának!

Daru is, gólya is,
a bölömbika is,
útra kelt azóta
a búbos banka is.

Csak a cinegének
szomorú az ének:
nincsen cipőcskéje
máig se szegénynek.

Keresi, kutatja,
repül gallyrul gallyra:
"Kis cipőt, kis cipőt!" -
egyre csak azt hajtja.

Tavaszi szél vizet áraszt

Tavaszi szél vizet áraszt,
virágom, virágom
Minden madár társat választ,
virágom, virágom

Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom
Te engemet, én tégedet,
virágom, virágom

Zöld pántlika könnyű gúnya,
virágom, virágom
Mert azt a szél könnyen fújja,
virágom, virágom

De a fátyol nehéz gúnya,
virágom, virágom
Mert azt a bú földig húzza,
virágom, virágom

Nemes Nagy Ágnes

Ugróiskola

Járok az utcán,
kip-kop, kip-kop,
még meg is állok
itt-ott, itt-ott.
Jó megállni, nézz oda,
ott egy ugróiskola,
felrajzolva járdaszélre,
zöld krétával nagyra, szépre,
mindenütt van, nézz oda,
itt-ott,
kip-kop,
egy-egy ugróiskola.
Egy,
egy,
egy,
páros,
egy,
páros,
fordulj vissza,
páros,
egy,
nem hibáztam, nagyszerűen
megy, megy, megy,
mi van hátra?
Páros, nem leszel te sáros,
itt a vége:
egy,
egy,
egy.

Csiki Timea

Esik eső, csepereg

Esik eső, csepereg,
Megáznak a gyerekek,
Attól nőnek nagyokra,
Dúdold te is Karcsika.

Esik eső, csepereg,
Megáznak a növények,
Attól nőnek nagyobbra,
Kizöldülnek tavaszra.

Esik eső, csepereg,
Megáznak a tengerek.
Attól nőnek nagyobbra,
Örül a sok halacska.

Nemes Nagy Ágnes

Gesztenyefalevél

Találtam egy falevelet,
gesztenyefa levelét.
Mintha megtaláltam volna
egy óriás tenyerét.

Ha az arcom elé tartom,
látom, nagyobb, mint az arcom.
Ha a fejem fölé teszem,
látom, nagyobb, mint a fejem.

Hogyha eső cseperegne,
nem bánám, hogy csepereg,
az óriás nappal-éjjel
óriási tenyerével
befödne a fejemet.

Tóth Anna

Katica

Kicsi vagyok, mégse félek,
Tarka mezőn éldegelek.
Hátam piros, mint az alma,
Hét kis pöttyöt láthatsz rajta.
Hívhatsz engem Katicának.
Fürgén szálló kisbogárnak.
S hogyha pihenek az ágon,
Vagy egy apró vadvirágon,
Óvatosan felemelhetsz,
Csengő hangon énekelhetsz,
Ujjacskádra felsétálok,
Aztán gyorsan tovaszállok.

Zelk Zoltán

Tavaszi dal

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike, hová mégy?
-Elég, hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi hová mégy?
-Se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy kettő, három, négy,
te kis madár vígan légy:
olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Radnóti Miklós

Október

Húvös arany szél lobog,
leülnek a vándorok.
Kamra mélyén egér rág,
aranylik fenn a faág.
Minden aranysárga itt,
csapzott sárga zászlait
eldobni még nem meri,
hát lengeti a tengeri.

Volt egyszer egy kis törpe

(mondóka)

Volt egyszer egy kis törpe,
belenézett a tükörbe.
Meglátta, hogy lába görbe,
többet nem néz a tükörbe.

Mérges lett a kis törpe
forogni kezdett körbe
beleesett a gödörbe
görbe orrát betörte.

Nyulász Péter

Oldalas

Deré, deré, de régen,
ugráltam kint a réten.

Mint a szöcske: hopsza, hopp,
Egyszer bal láb aztán jobb.

Node-ha néja napján,
szökdeleka víz partján.

Lesi béka, lesi hal:
egyszer jobb láb aztán bal.

Romhányi József

A bűnbánó elefánt

Az elefánt elmélázva
a tópartra kocogott,
és nem vette észre lent a
fűben a kis pocokot.

Szerencsére agyon mégsem taposta,
csak az egyik lábikóját
egyengette laposra.

- Ej, de bánt, ej, de bánt! -
sopánkodott az elefánt.

- Hogy sajnállak, szegényke!
Büntetésül te most tízszer
ráhághatsz az enyémre!"

Bartos Erika

Szivárvány

Piros szín van legfelül,
Narancssárga mellé ül.

Sárga fénylik alatta,
Zöld a sárgát támasztja.
Kék folytatja most a sort,
Lila csík még úgysem volt.

Ibolya fut legalul,
Hét szín együtt domborul.

Kitalálod, mi lehet?
Szivárvány a domb felett!

Csiga Csoport kedvenc verse

Gazdag Erzsébet: *Mesebolt*

Volt egyszer egy mesebolt,
abban minden mese volt.
Fiókjában törpék ültek,
vízilányok hegedültek.

Öreganyók szóttek-fontak,
apró manók táncba fogtak.
Kaszás pók varrt az ablakban,
lidérc ugrált az udvarban.

A lámpában ecet égett.
Az egylábú kettőt lépett.
Cégére egy tündér volt.-
Ilyen volt a mesebolt.

A családok kedvenc versei (Csiga)

Csoóri Sándor

Dióbél bácsi

Ki lakik a dióhéjban?
Nem lakhat ott bárki,
Csak Dióbél bácsi.
Ha rácsapsz a dióhéjra
Kinyílik a csontkapuja
És cammogva előmászik
Vén Dióbél bácsi-
Csak a szádat
Tátsd ki!

Hétfári Andrea

Csiga mondóka

Esik eső, a rét ázik,
a zöld fűben csiga mászik.
Két kis szarva végén szeme,
hű, de nagyon figyel vele.
Csodaszép a csiga háza,
benne puha ágya várja.

József Attila

Nyár Volt

Nyár volt,
De mindnyájan fáztunk,
Hát begyűjtöttünk a mesekályhákba,
Ott melegedett belém,
Hogy valahol, ahová elérünk,
Vár ránk a lány, aki mi vagyunk,
Vár rátok a legény, aki meg ti vagytok,
Biztosan és észrevétlenül,
Mint hóborított földekben a tavasz
És előjön és megigéz,
Ha napszivünk kisüt szép homlokunkon.

Nyulász Péter

Durabele

Tangara málé
Durabele busz
Rombola tádé
Sose alamusz
Dugó van az utcán
araszol a busz
Pici Baba lábán
Cszozog a mamusz

Dániel András

Csitt-csatt, csitt-csatt

kötöget a bálna

Csitt-csatt, csitt-csatt kötöget a bálna
Bár hát ebben van ügyesebb nála.
Két nagy tűvel kötöget egy sapkát.
Mindegy mondja, kicsi lesz vagy nagy rád.
Tök jó, tök jó!- dudorászik vígan.
Hidd el kérlek! Nem hazudok így van.

Drégely László

Itt a tavasz

Kerekecske gombocska,
kisütött a napocska.

Felhő mögül kandikál,
itt a tavasz ébredj már!

Pattanjon a rügy a fán,
fű zöldelljen domb alján.

Nyíló virág illata,
madaraknak víg dala.

Kerekecske dombocska játszani
hív, fuss oda!

Lajkó Gábor

Felhő

Eljön a felhő,
messze tekergő,
könnyei hullnak,
nyílik az ernyő.
Táncol a szellő,
tánca megejtő,
fent csak az ég zeng,
ázik az erdő.

Szalay Borbála

Szivárvány

Mi lehet a szivárvány?
Miért van az égen?
Magamtól is kitaláltam,
Addig, addig néztem.
Égígérő csodahíd,
nemcsak puszta látvány
két pillérrel támaszkodik
földünk kerek hátán.
Mire való ez a híd?
Azt is sejtem végre:
rajta megy a lehullt csillag
vissza fel az égre.

Valach Anna

Fagyi

Epres fagyi, finom fagyi.
Csokis fagyi, édes fagyi.
Rolletivel nagyon fini!
Csoki öntet tetejére,
én mindig tölcsérben kérem!
És ha gyorsan felfalom,
kérek még egy fagylaltot!

Weöres Sándor

A medve töprengése

Jön a tavasz, megy a tél,

Barna medve üldögél:

- Kibújás vagy bebújás?

Ez a gondom óriás!

Ha kibújok, vacogok,

Ha bebújok, hortyogok:

Ha kibújok, jó eszem,

Ha bebújok, éhezem.

Barlangból kinézzek-e?

Fák közt szétfürkészek-e?

Lesz-e málnak, odu-méz?

Ez a kérdés de nehéz!

Dániel András

Ébresztődal

Jó reggelt!- Üvölt a kakas,

tolla tépett, hangja magas!

Jó reggelt!- Hebeg a gerle,

el is lesz majd fenekelve!

Jó reggelt!- Brummog a medve,

kár, hogy nincsen berekedve!

Jó reggelt!- Tátog a csuka,

némán beszél, jaj, de fura!

Jó reggelt!- Süvölt a láma,

nem is alszol többet máma!

Bartos Erika

Gyerekszoba

Gyerekszoba, gyerekszoba,

Rendetlen az összes zuga!

Rumli van a puha ágyban,

Íróasztal fiókjában,

Rumli van a földön, polcon,

Nagyfotelben, kis komódon,

Rumli van a piros széken,

Kék szőnyegen, zöld szekrényben,

Rendetlen a ruhásfiók,

Trikó, zokni mind-mind kilóg!

Rumli van a babaházban,

Játéktartó ládikában,

Rumli van a kiságy alatt,

A sok kocsi szerteszaladt.

Elgurultak ide-oda,

Nem lesz itt rend soha, soha!

Hétfvári Andrea

Kézmosó mondóka

Piszkos a tenyered, jobb és bal,
csutakold, csutakold szappannal!
Homokos, maszatos két kis kéz,
mindjárt tiszta, nézd, nézd, nézd!

Pattan a buborék, százféle,
kirepül, kirepül kék égbe.
Homokos, maszatos két kis kéz,
így lesz tiszta, nézd, nézd, nézd!

Bartos Erika

Tűzoltó

Bátor mind a tűzoltó,
veszélyes a dolga,
égő házban, erdőségben
a tüzet eloltja.

Bátor mind a tűzoltó,
mindennapok hőse,
Dúlhat a láng, dőlhet a füst,
nem riad meg tőle.

Bátor mind a tűzoltó,
tűztől, tűzig siet,
szirénázó piros autón
hozza el a vizet.

Weöres Sándor

Barangolók

Gyöngy az idő, vándoroljunk,
nincs szekerünk, bandukoljunk,
lassú folyó ága mellett
járjuk a halk fűzfa-berket.

Este a láb gyöngye, fáradt,
lombok alatt nézünk ágyat.
Szöcske-bokán jó az álom,
száll a világ lepke-szárnyon.

Mókus Csoport kedvenc verse

Drégely László: *A nagyevő király*

Volt egy király,
Nevenincs,
Koronája
Drága kincs.

Sokat evett,
Minden jót,
Hurkát, kolbászt,
Mogyorót.

Meg is hízott,
Megdagadt,
Nadrágja is
Széthasadt.

Koronája
Kicsi lett,
Feje búbján
Billegett.

Gondolt egyet,
Eladta,
Kismalacot
Vett rajta.

A családok kedvenc versei (Mókus)

Dirmeg, dörmög a medve **(mondóka)**

Dirmeg, dörmög a medve,
Nincsen neki jó kedve.
Alhatnék, mert hideg van,
Jó lesz bent a barlangban.

Benedek Elek ***A veréb***

Csirip, csirip, éhes vagyok,
Csirip, csirip, majd megfagyok!
Így sír, rí a veréb télen.
Ó, adjatok, ne hagyjatok
Elpusztulni engem éhen!

Csip, csip, csip, csip, csipegetek,
Búzaszemet ellegetek,
Így csipog a veréb nyáron.
Ide-oda röppenetek,
Hej, huj, a bolondját járom!

Kecske van a kiskertbe **(játék)**

Kecske van a kiskertbe,
a káposztát megette.

Siess, kecske, ugorj ki!

jön a gazda megfogni.

Devecseri Gábor

Állatkerti útmutató

Nem tudja a bálna,
milyen jó a málna.
Ha tudná a bálna,
milyen jó a málna,
csak málnát za-bálna...

Girotondo

Giro Giro Tondo
Casca il mondo,
casca la terra,
tutti giú per terra!

Weöres Sándor

Túl,túl

Túl, túl, messze túl
Mi van a hegyen messze túl?
Hej, a hegyen messze túl
Lófej-széles ibolya virul.
Túl, túl messze túl,
Mi van az ibolyán messze túl?
Hej, az ibolyán messze túl
Jancsi mosogat, Kati az úr.

Németh Andrea

Az álmos medve

Tipeg, topog a medve,
aludni már szeretne.
A tél a legjobb barátja,
van egy meleg kabátja.
Dirmeg, dörmög fúj a szél,
azt brummogja itt a tél.
Elbújik a barlangba,
felébred majd tavaszra.

Gazdag Erzsé

Nyár

Cserregnek a verebek.
Nagy újság van, gyerekek!
Kis kertünkben hajnalra
kinyílt a hajnalka.

Itt a meleg, itt a nyár!
Mezítláb jár a madár;
ha elvásik a talpa,
felrepül a bokorra.

Nézd, hogy zsigog az utca!
Mennyi lányka, fiúcska!
Rétre mennek labdázni,
fogócskázni, cicázni.

Nemes Nagy Ágnes:

Akácfa

Akácfa, akácfa,
sárga lombot hullató.
Kezemre, kezemre
mintha hullna sárga hó.

Mintha hullna sárga hó,
csak hogy el nem olvadó,
járdaszélen nagy kupacban
színaranyként csillogó.

Hogyha belegázolok,
hogy zizeg és hogy ropog!
Mit csinálsz te? – kérdik.
Járok, járok sárga hóban,
színaranyban,
térdig.

József Attila

Altató

Lehunytja kék szemét az ég,
lehunytja sok szemét a ház,
dunna alatt alszik a rét -
aludj el szépen, kis Balázs.

Lábára lehajtja fejét,
alszik a bogár, a darázs,
velealszik a zümmögés -
aludj el szépen, kis Balázs.

A villamos is aluszik,
- s míg szendereg a robogás -
álmában csönget egy picit -
aludj el szépen, kis Balázs.

Alszik a széken a kabát,
szunnyadozik a szakadás,
máma már nem hasad tovább -
aludj el szépen, kis Balázs.

Szundít a labda, meg a sip,
az erdő, a kirándulás,
a jó cukor is aluszik -
aludj el szépen, kis Balázs.

A távolságot, mint üveg
golyót, megkapod, óriás
leszel, csak hunyd le kis szemed, -
aludj el szépen, kis Balázs.

Tüzoltó leszel s katona!
Vadakat terelő juhász!
Látod, elalszik anyuka.
Aludj el szépen, kis Balázs.

Méhecske Csoport kedvenc verse

Szalai Borbála: *Beszélgetés a méhecskével*

- Hová készülsz méhecske,
ilyen korán reggel?
- A zöld rétre megyek majd,
amint a nap felkelt.
- Mit csinálsz, te kicsi méh,
odakint a réten?
- Méznek valót keresek,
s összegyűjtöm szépen.
Ha megtelik virággal
ez a kis kosárka –
döngicsélve hazahozom,
ide a kaptárba..!

A családok kedvenc versei (Méhecske)

Heinrich Heine

Mint egy virág, olyan vagy

Mint egy virág, olyan vagy,
oly tiszta, szép, szelíd.
Elnézlek és szívemhez
a bánat közelít.

Kezem véd könnyörögve,
meghallgat tán az ég,
ilyen maradj örökre,
ily kedves, tiszta, szép.

Mentovics Éva

Meseország

Meseország közepében,
a varázshegy közelében
tündérek és törpék laknak,
csillog-villog minden ablak,

hol a házak meseszépek,
mindig szól a varázsének,
dalolnak a tündérlányok...
Álmomban én odajárok.

(Nyuszi mondóka)

Erdő szélén házikó,
Abban lakik nagyanyó
Lám egy nyuzsi ott robog,
Az ajtaján bekopog:
Kérlek segíts én rajtam,
A vadász a nyomomban,
Gyere nyuzsi, sose félj
Megleszünk mi ketteskén.

Hétvári Andrea

Sapka, kesztyű, sál

Sapka ugrik a fejemre,
kesztyű kúszik a kezemre,
sál kígyózik a nyakamba,
csizma mászik a lábamra.
Ez a reggel de csodás!
Kész is vagyunk, indulás!

Garay János

A méhecske

Mihelyt jókor reggel felszikkad a harmat,
A méhecske többé nem ismer nyugalmat.

Repdes ide s tova virágról virágra.

Majd a ligetbe száll, majd a rónaságra.

Megnéz figyelmesen minden virágkelyhet,

S örül, ha egy kicsi mézre valót lelhet.

Nem csügged, ha kevés méz van egy virágban,

"Sok kicsi sokra megy", dúdolja magában.

Méh

-

Züm, züm, zümmögve szálldos,
levelenként alszik, ha álmos.

Sárga nadrágos kis méhek

Készítik a lépes mézet.

Fésűs Éva

A kis vitorlás

Balázska egy kis vitorlást faragott,
patak vizén hadd ringassák a habok.

Hullámokból csipkét szaggat az orra,
pici fehér zsebkendő a vitorla.

Nagy betűkkel rá van írva: "KÉK SIRÁLY" -
tenger várja, mesebeli messzi táj.

Törpeország, csöpp matrózok serege,
hajókázni tündér-kislány ül bele.

Meg se billen ez a hajó, úgy lebeg,
vitorláját dagasztják a friss szelek.

Este pedig, ha nyugodni tér a nap,
kiköt a hús vízre hajló fűz alatt.

Csillagos az öböl vize, ringató,
bevonja a vitorlát a kis hajó.

Balázska is alszik otthon csendesen,
tengerész lesz, fényes álom-tengeren.

Balla Piroska

Szeretetvirág

A szívedben virág nyílik,

úgy hívják, hogy szeretet.

Ahogy telnek napok, évek,

minden szirma színesebb.

Ha megértesz, ha gondoskodsz,

ha könnycseppet letörölsz,

mikor nevetsz, mikor ölelsz,

a virágod egyre nő.

Érzem, hogy a te szívedben,

csodaszép már a virág,

köszönöm, hogy itt vagy velem,

ettől kerek a világ!

Janicsák István

Vágta

Csattog a patkó a vén betonon,
vad lovam vágtat

az utcasoron.

Pattan a szikra a körme alatt,
néznek a népek,
amerre halad.

Vágtat a vágtat a büszke lovam,
lábain színezüst
patkója van.

Röppen a szélben a büszke sörény,
trappol a pejkió
az utca kövén.

Rot Barna

Hat Napszak

Hat napszak sorba áll,
nap mint nap erre jár.

Hajnal jön legelőbb,
Majd Reggel, s Délelőtt.

Elmegy még Délután,
Est meg Éj ezután.

Egy napszak sem henyél,
sorrendet sem cserél,

feltűnik rendre mind,
s eltűnik csendben mind.

Galambos Bernadett

Szervusz, Tavasz!

Szervusz, Tavasz,
tűnj el, Tél!

Nem kell már a sok fehér!

Zöldelljen az erdő, rét,
nyitogasd a pipitért!

Gyermekláncfű, gólyahír
napfényért most néked ír.

Csald elő a meleget,
hadd űzze el a telet!

Szervusz, Tavasz,
tűnj el, Tél!

Hóval, faggal megszűnjél!

Weöres Sándor

Sehallselát Dömötör

Sehallselát Dömötör
buta volt, mint hat ökör,
mert ez a Sehallselát
kerülte az iskolát.

Azt gondolta, hogy a pék
a pékhálót szövi rég,
és kemencét fűt a pók,
ottan sülnék a cipók.

Azt hitte, hogy szűcs az ács,
zabszalmát szó a takács,
sziklát aszal a szakács,
libát patkol a kovács.

Míg más olvasott meg írt,
ő csak ordítani bírt,
megette a könyvlapot,
s utána tintát ivott.

Csak azt mondom: Dömötör
buta volt, mint hat ökör,
mert ez a Sehallselát
kerülte az iskolát.

Balla Piroska

Az elveszett süni

Domboldalon, fű között,
síró süni sündörög.

-Elvesztettem a mamám!
Éhes vagyok! Nincs almám!
Apró lábam már elfáradt,
nem lelem a süni házat.

Könnyes szemmel és
hüppögve, gömbölyödött a süni
össze.

Így talált rá a mamája,
ki a domboldalt bejárta.
Gyöngéden megszimatolta,
piros almát elérakta.

-Végre megvagy, Kicsikém!
Tüskés hátú csemetém...

Áfra Piroska

Gombamese

Pittyes-pöttyös kalapjában
előbújt egy gomba.

Megáztatta záporosó,
piros lett az orra.

Széttekintett a világban,
csodásnak találta.

Gondolkodott:
"Merre lehet, az ő kis családja?"

Egy, két', há', négy: Itt vagyunk mind
Harsant a sok gomba!

Visszhangzott az erdő tőle
és a bokrok lombja.

Kalaposnép felverte az
öreg erdő csöndjét!

Csitítgassd el rigó mama
a talajszint gyöngyét!

Azóta kis rigó fütyül
a lombok aljában.

Aki ezt mind nem hiszi el,
hát járjon utána!

Hermann Marika

A dolgos méhek

Kinyílt az akácvirág
Sok méhecske repült reá.
Dolgoznak ők serényen,
Méz csordul a kenyéren.
Harapj egy nagyot belőle,
Egészséges leszel tőle.
Hamm!

Petőfi Sándor

Anyám Tyúkja

Ej, mi a kő! tyúkanyó, kend
A szobában lakik itt bent?
Lám, csak jó az isten, jót ád,
Hogy fölvitte a kend dolgát!

Itt szaladgál föl és alá,
Még a ládára is fölszáll,
Eszébe jut, kotkodácsol,
S nem verik ki a szobából.

Dehogy verik, dehogy verik!
Mint a galambot etetik,
Válogat a kendermagban,
A kiskirály sem él jobban.

Ezért aztán, tyúkanyó, hát
Jól megbecsülje kend magát,
Iparkodjék, ne legyen ám
Tojás szűkében az anyám. -

Morzsa kutyánk, hegyezd füled,
Hadd beszéljek mostan veled,
Régi cseléd vagy a háznál,
Mindig emberül szolgáltál,

Ezután is jó légy, Morzsa,
Kedvet ne kapj a tyúkhusra,
Élj a tyúkkal barátságba! ...
Anyám egyetlen jószágá.

Tiszabezdédi Óvoda és Bölcsőde kedvenc verse

Szilágyi Domokos: Két ibolya vers

1.

Pislog az égbolt,
susog a bokor,
bokor alatt aluszik az
ibolyacsokor.

Ébred az ibolya,
belepi a rétet,
reggel az ég csudakék,
de a mező kékebb.

2.

Vízbe hajló
fűzfavessző,
rajta barka:
icipici csengő,
csillog-villog,
mosolyog a fűz,
az ibolya szeme tüze
reá tűz.

Az Miskolci Integrált Óvodai Intézmény kedvenc verse

Mentovics Éva: A Tavaszlány

Nézd, a Tavaszlány
réteket járva
Nap ragyogását
hinti a tájra!

Nárciszok selymét
gyűjti csokorba,
szirmokat szór
a csipkebokorra.

Orgona kékjén
lebben a fátyla,
illatok szállnak
lenge hajába.

Tücskökkel játszik
csillagos éjen,
s elpihen borzas
pázsit ölében.

Az Erzsébetvárosi Dob Óvoda kedvenc versei

Zelk Zoltán: Hóvirág

Tél eleje, tél közepe:
havas a hegyek teteje,
sehol egy árva virág -
zúzmarás a fán az ág.

Ám télúton egy reggelen,
csoda történik a hegyen:
kibújik a hóvirág,
s megrezzen a fán az ág.

Öröm rezzen ágról ágra:
itt a tavasz nemsokára,
kizöldülnek mind a fák -
Isten hozott, hóvirág!

Gyenes István: Tavaszköszöntő

Köszöntünk szép kikelet,
Ragyogjál a föld felett.
Áraszd meleg sugarad,
Hozzá termő szép nyarat.
Epret, mézet, szép virágot,
Embereknek boldogságot.

Az Erzsébetvárosi Csicsergő Óvoda kedvenc verse

Zelk Zoltán: *Tavaszi dal*

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike, hová mégy?
-Elég, hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi hová mégy?
-Se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy kettő, három, négy,
te kis madár vígan légy:
olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Az Erzsébetvárosi Nefelejcs Óvoda kedvenc verse

Orgoványi Anikó: Ma Jó Voltam

Megfogadtam, ma jó leszek,
s mit anya kér, mindent megteszek.

Bevettem az ágyam,
rendet raktam a szobámban,
nem lóbáltam a lábam,
a spenótot megkajáltam,
számárfület nem mutattam,
mások baján nem mulattam,
nem lett foltos a nadrágom,
nem téptem szét a cipzárom,
nem csapkodtam az ajtót,
nem csúfoltam a Palkót.

Leckéztem is eleget.

Ma már annyit voltam jó,
most egy kicsit pihenek!

Az Erzsébetvárosi Magonc Óvoda kedvenc verse

Zelk Zoltán: A kis kertész

Kora reggel talpon vagyok,
kis kertembe kiszaladok,
várnak énrám a virágok,
rózsák, szegfűk, tulipánok.

Hogyha beszélni tudnának,
tán jó reggelt kívánnának,
hangos szóval köszönnének
szomszéd kertnek, napnak, szélnek.

De én így is értem őket,
látom milyen vígan nőnek,
látom milyen vígan élnek-
színnel, illattal beszélnek.

Este alusznak a fák is,
mind elalszik a virág is,
nincs paplanuk, nincs párnájuk,
mégis gyönyörű az álmuk.

Az Erzsébetvárosi Bóbita Óvoda kedvenc verse

Andrássy Réka: A fiúk és a lányok

A fiúk és a lányok egyformák és mások.
Egyformán van nekik fejük, kezük, lábuk.

Egyformán van orruk, szájuk, fülük, foguk, szemük,
egyformán is érzékelnek minden dolgot velük.

Mégis nagyon különböznek, sorolhatnám hosszan,
van olyan, mi viselhető és van olyan, mi bosszant.

Bosszantó a fiúkban, hogy jobban másznak fára,
több gombócot tudnak enni mindig vacsorára.

Bosszantó, hogy messze dobnak és hogy gyorsan futnak,
bosszantó, hogy azt hiszik, hogy mindent jobban tudnak.

A lányokban meg bosszantó, hogy szépen tudnak írni,
bosszantó, de nagyon, hogy a semmin tudnak sírni.

Bosszantó, hogy körülöttük mindig nagyobb rend van
és hogy mindent jobban tudnak. Bosszantó, de ez van.

Bosszantó vagy nem bosszantó, így kerek a világ,
a lányokból anyák lesznek, a fiúkból meg apák.

Mindig lesz min bosszankodni, de ez a legjobb benne!
Bosszankodás nélkül élni túl unalmas lenne!

A kiadványban megjelentetett verseket a Kópévár Óvoda gyermekei és szülei, valamint a résztvevő óvodák hozták el nekünk a „Költészet fájára”.

2024. Költészet Napja